

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Figuris cereis, & acubus, ac clavis vti magos, ad nocendum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

uenire nō valeo. Et qualiter prima instrumēta reposita agnouisset, dum
ingrerē, respōdit, ex amore, quo amic⁹ amico reuelare solet, hæc cognoui.

IX.

Rarissimum est, vt fæminæ, licet alioqui satis loquaces, sese
in hoc crimine manifestent, callidissimè hoc crimen nōrunt,
occultare. Sed amantes, quid non possunt à se mutuò extor-
quere? & socius socio quid non reuelat? Itaque & hæc Canidia
figulo, quem non odit, artes suas Colchicas prodidit, quas pro-
ditas ille destruxit, hoc solo in opere mala familiaritate bene
v̄sus. Porrò modus ille nocendi, per imagines, & antiquus est, &
prò dolor, nondum antiquatus. Etsi enim Buchananus neget
hoc genus, apud vetustiores inueniri, tamen perspicuè de Medea
saga Ouidius canit:

Buchanan.
l. 6. hist. Scot.

Ouid. epist.
Hypsipiles,

Tacit. lib. 2.
Annal.

Apul. lib. 3.
de asino.

Zachar. Vice-
com. part. 1.
e. complemen-
ti artis exor-
cisticae, do-
ctrina 5.

Deuouet absentes; simulacrag, cerea, fingit,

Et miserum tenues in jecur urget acus.

& Tacitus de scelere Pisonis, & morte Germanici scribit: *Repe-
riebantur solo & parietibus eruta humanorum corporum reliquia,
earmina & deuotiones, & nomen Germanici plumbeis tabulis inscul-
ptum, semivsti cineres, & tabe obliti, aliaq, maleficia, queis creditur
animas numinibus infernis sacrari.* Ex quo intelliges, quid sint la-
mine ignorabiliter litterata, scilicet verbis peregrinis inscriptæ;
itemque morem nostrarum sagarum, antiquis sceleribus respon-
dentem. Hæ enim cum lædere volunt, solent non tantum effi-
gies eiusmodi in nomine Beelzebub baptizare, verum etiam,
nomen illis indere eius, quem cruciare vel necare constituerunt.
Traijciunt autem eiusmodi imagines clavis, vel acubus, non
quod illæ acus; aut clavi vim habeant nocendi, per se, sed quia
sic voluntatem suam ex pacto cum dæmone inuito manifestant;
qui inde eorum malitiæ obsequens, si Deus permittit, cetera
peragit, quæ ad hominem aliquem vlcere pessimo percutiendum
requiruntur. Sic, teste Zacharia Vicecomite: *Rome accidit, vt
quidam fullo maleficiatus venires ad me, ad petendum auxilium cuius
domum ego unâ cum eius familiaribus ingressus cum subuertissem, in-
ueni, in quodam tinctura vase face pleno, figuram ceream clauo ferreo
à capite vsq, ad anuum transfixam brachia, crura, ac totum denique
corpus clavis refertum: qui clavi ipsum maleficatum in cunctis parti-
bus affligebant eo modo, quo in figura cerea collocati erant.* Hos ma-

gos sagittarios appellari, atque de illis canonem Innocentij IV. intelligendum esse, rectè observat Couarruuias, contra ceteros Canonum interpretes, qui ex historiarum inscitiâ, eum canonem ad omnes homicidas extenderunt.

Neque odium dumtaxat, & vindictæ cupiditas eiusmodi magicas pestes parit, sola invidia & æmulatione extimulari socij focijs, & sorores sororibus talia mala leguntur procurauisse.

Apud Delrium, qui hoc argumentum accuratissimè tractauit, nobisque maximè succurrit, exemplum extat, quod superat omnem admirationem, narratum à Cornelio Gemma de casu Catharinæ Gualteri, puellæ Louanienfis annorum 15. cuius curationi ipse præfuit Anno 1571. quæ cum obrusum à gentili & coætanea, itidem iuuenula, sed fortè eundem procum amante, aut aliud quiddam ambiente, libamenti frustulū comedisset degulassetq; in morbi symptomata incidit planè prodigiosa, quorum ipse Cornelius Gemma spectator quotidianus vidit illam eijcientem tot ac talia, & tanta, vt ipse crediturus non fuerit oculis alienis. Octauo morbi mense, magno nisu, per posticum eiecit anguillam viuam & perfectam, crassitudine pollicari, longitudine sesquipedali: cui & squama, & oculi, & cauda vniuersa, vt anguillis solet. Triduo autè, quàm foras eruperit, auditum narrat, bis ter in utero sonum, non ipsi puella modo, sed astantibus quoq; velut argutum & tenuem ab angue productum: & cum egereret, manifestè puella retulit se sensisse, quòd primò exfero capite se retraheret per posticum, inde cum imperu exiliret. Post anguilla, quam mortuam exenteratamq; suspenderant, loco sublimi ab animalibus tuto, repente enauit. Puella interim cepit euomere ingentem humoris aquosi copiam, humano lotio non abfimilem, saporis absurdi. Durauit ea vomitio plus 14. dies, singulis profectò exonerans super libras 24. vel, vt vulgò nominant, ghetas tres: præterea urinam interea quotidie reddebat bis ter in copiosam. Nullus in ventre tumor, nulla in toto corpore inflatio exterius apparebat: & ipsa puella potus ac cibi paucissimi, vix vnum cyathum vini, aut ceruisia liquoris alterius potitabat. Eo venit hac aqua excreta abundantia, vt spatio duarum septimanarum facile amas duas implere potuerit. Post hanc aqua copiam, ceperunt & pili confertim exire per vomitum alui, copiosissimi numero, digiti longitudine, sed lon-

X.

lib. 3. disq. p. 1.
q. 4. sect. 5.
Cornel. Gemma post calcem. lib. 2.
Cosmocris: